

“No vull viure en un estat de crispació permanent”

“No puc renegar de qui ha confiat en mi, però sí marcar-hi distància”

“Figueres està instal·lada en un sentiment de negativitat i només fem que llepar-nos les ferides”

Les formes de comunicar-nos han de canviar i l'alcalde ha de ser un element cohesionador

L'alcalde no pot estar allunyat de les demandes dels veïns hi hagi qui hi hagi a la plaça Sant Jaume

Sembla que un veí del Parc Juncària valgui menys que un veí del Raval barceloní

Ha anat de 0 a 100 en un no-res.

Les inundacions han estat una situació imprevista, però ens n'hem sortit bé. Algú m'ha dit: “Bona gestió, alcalde!” Però hem fet el que hem pogut. Molta voluntat, bona fe i molt de treball estant al peu de canó. Cal donar les gràcies als serveis d'emergència, Guàrdia Urbana, cossos de seguretat i Mossos d'Esquadra, SEM, Protecció Civil. Farem tota l'autocrítica que faci falta, però en aquest cas, quan no pots dominar la força de la naturalesa, la prevenció és la clau. Què vull dir? A Figueres no hi ha hagut afectació dins de la ciutat. Tenim un pla director de recs i rieres que fa que tot hagi funcionat com un rellotge. On hem tingut problemes ha estat en el Manol.

Competència de l'ACA.

Sí. Però no la culpo directament. Se'ls ha d'exigir que tinguin rius i lleres en perfectes condicions de revista. Això els ho hem exigit aquesta setmana. Cal netejar rius i rieres, i possiblement s'ha de demolir el pont vell de Vila-sacra, entenc. Bé, no ho entenc, m'ho diuen els que hi entenen. Els tècnics em diuen que fa de tap i, per tant, la llera no pot engolir. També es reforçaran motes. Ens han dit que això ho avaluaran amb caràcter d'emergència i hi actuaran abans d'un parell o tres de mesos.

Des de l'oposició ja li han dit que no tindrà cent dies de moratòria.

De fet en queden uns 180. Podria reclamar la part proporcional. Faria una regla de tres. Uns setze dies.

Vol dir? De fet ja ha tingut cinc mesos.

“Donde hay patrón no manda marinero.” Jo no exercia d'alcalde en els últims mesos com deia el portaveu del PSC, Pere Casellas. Els que estem polititzats ja ho sabem, que jo no era alcalde, però l'altra gent no ho sabia. El comptador s'hauria de posar a zero el dia 14. No renegaré del passat, però...

Sembla que fa un exercici per desmarcar-se de Marta Felip?

No. Al contrari, sempre hi he tingut una relació professional i personal bona. Li haig d'agrair que confiés en mi. Vinc de baix de tot, jo: vaig entrar com a número 13 de la llista de Santi Vila el 2011, vam entrar el setembre del 2012 (Marta Felip va entrar el gener del 2013) i des d'aleshores van anar augmentant l'assumpció de

competències. Inicialment, Fires i Mercats i barri de Sant Joan i acció cívica; el 2014 vaig assumir Contractació, i a partir del 2015, moltes coses més. Per tant, no puc renegar de qui ha confiat en mi, però sí marcar-hi distància.

Què es pot fer en set mesos?

Moltes coses. Figueres està instal·lada en un sentiment de negativitat. Només fem que llepar-nos les ferides. En set mesos vull sacsejar la ciutat. S'ha de notar que hi ha un punt d'inflexió. I no només parlo de manera de governar, d'estil i manera de relacionar-se amb la gent. L'estil de cadascú ve predeterminat. La Marta tenia un enfocament més global. Quins problemes té la ciutat? Són clars.

Estil propi, diu.

Insisteixo, no renego de la gestió de Marta Felip, però l'estil és diferent. Les formes i la manera de relacionar-se és molt important. A ella se li atribuïen morts dels quals no era responsable. Hi ha d'haver una forma de relacionar-se més amable i propera. La disparitat de criteris és necessària en temes de model de ciutat, però les formes de comunicar-se han de canviar. En l'acte de la inauguració de l'ampliació de la depuradora ja no convida l'alcalde, convida l'Ajuntament com a institució. Si a l'oposició li molesta, penso que no cal voler per a ells el que no voldries per a tu.

Això ho diu perquè els necessita per aprovar pressupostos.

Els necessito. No vull viure en un estat de crispació permanent. Per bé que els tracti, ells no canviaran el seu model de ciutat. Segurament el model de ciutat de Vergés o de la CUP és oposat al meu. Però no cal violentar la gent. Ja hi ha prou problemes per, a més, tenir el ple crispat.

Traspàs, elecció i ara cartipàs.

El tindrem d'aquí a dues setmanes. La roda de converses va iniciar-se dimecres i hauria d'acabar dimecres de la setmana vinent. En aquell moment sabrem quins grups estan disposats a entrar en el govern i quins no. Farem el cartipàs a partir d'aquí. Ara som cinc; intentarem arribar a set, i m'agradaria arribar a onze. Dir que el problema era Marta Felip és una anàlisi simplista. Escriure columnes als diaris i setmanaris és fàcil, però del que es tracta és d'arremangar-se. No hi ha excuses. Jo haig de gestionar l'Ajuntament i preparar una campanya. Però el primer és el primer.

Així afronta els set mesos per preparar les eleccions?

Això és el que diuen alguns. M'agradaria que tothom s'apliqués la mateixa medicina. En el ple es pot destil·lar dignitat o destil·lar colònia. Però s'ha de fer una mica d'autocrítica. Tots ens hem equivocat.

Govern d'unitat, impossible?

Sí. Intentaré conversar sincerament amb tothom. Però hi ha models de ciutat que disten molt del meu. Hi ha qui ens veu com uns burgesos convergents i estirats.

Té tancat l'acord amb els dos exregidors d'Unió.

No, no està tancat.

I que un dels dos sigui a la llista del PDeCAT el 2019?

Tampoc. Vull rebobinar. Vull fer memòria. Manuel Toro tenia un problema personal amb Marta Felip. Entenc que el moment en què desapareix Marta Felip desapareix el problema i, tenint en compte que ens presentàvem sota un mateix programa, tindria lògica que vingués amb nosaltres. Hi hem parlat. Sembla que les converses van per bon camí, però no hi ha res oficial. Estem d'acord en temes troncats. Per exemple, Toro ha votat al costat de la CUP en alguns temes, i no ho entenc.

Obre la porta als dels 155.

No, però no ens hem d'oblidar que fem política municipal. La conjuntura nacional afecta, i molt. Però estem en política municipal i agrairé que es pensi en clau municipal. Hi ha temes importants, com ara els pressupostos. Qui vulgui col·laborar, ja ho sap. El govern pot funcionar amb cinc, amb set i amb vuit. De majories absolutes potser no en tornarem a viure més. Per això l'alcalde ha de ser un element cohesionador. La ciutadania ens demana que ens deixem d'interessos partidistes i que anem de cara a barraca. La ciutat no va tan bé com hauria d'anar. Crec que és més una sensació que una realitat. És una obvietat que Figueres va en línia descendent. El sentiment pessimista fa que la sensació s'aguditzi. Revertir-ho no és només qüestió de l'alcalde. Tothom hi ha d'aportar el seu gra de sorra. Uns portaran un gra i uns altres, una carreta. Els 21 regidors som els que hauríem de portar la carreta.

Una de les primeres coses va ser presentar un pla de xoc. En què consisteix?

Ens vam reunir amb el director de Serveis Urbans i el cap de la Guàrdia Urbana i el regidor, i els vaig demanar que em fessin una diagnosi més acurada de la realitat. Vam decidir augmentar el patrullatge en determinades zones conflictives com l'eix Sant Pau-Rambla, jardins Puig Pujades, jardins Enric Morera, plaça de l'Estació, zona nord-oest. Ens cal molta comunicació amb els veïns, perquè són els primers que poden ajudar perquè son els que ho viuen. La setmana vinent em reuniré amb tots els comandaments de la Guàrdia Urbana per fer-los arribar la instrucció de tolerància zero. Sense oblidar la pedagogia, s'ha acabat l'avisar.

Reclamar més agents als Mossos és un 'déjà vu'...

D'acord. Vaig anar a veure el conseller fa uns dies. Podríem fer-lo venir. Però ja no m'interessa fer venir consellers. No faré el joc al conseller del PDeCAT perquè qui rep les patacades soc jo. Ja li vaig dir que si no hi ha reacció, jo m'alinearé amb els veïns de Figueres. El que és vergonyós és que sembli que un veí del Parc Juncària valgui menys que un veí del Raval barceloní. Al Raval hi envien 700 agents i aquí no? Tinc també reunió amb la directora general d'Endesa. L'alcalde no pot estar allunyat de les demandes dels ciutadans hi hagi qui hi hagi a la plaça Sant Jaume. Jo assumeixo la meua quota de responsabilitat, però els altres també han d'assumir la seva.

Els talls de llum són un problema greu.

Gravíssim, però hi estem a sobre. Resulta que Endesa encara no havia tramitat determinades denúncies. Vaig parlar també amb el jutge degà i li vaig mostrar la meua indignació: resulta que Mossos i Guàrdia Urbana van a fer lectures i troben un consum superior a 50 quilowatts, i el jutge diu que l'entrada no està suficientment justificada. Qui utilitza 50 quilowatts en un domicili? A casa meua n'utilitzem 3 o 4.

Figueres està bruta i la solució és la nova adjudicació. Però això va per llarg.

L'adjudicació es pot allargar, però jo no soc gaire pessimista. En un contracte com aquest, fet per uns tècnics de reconeguda vàlua professional, hi ha dos o tres potencials adjudicataris que te'l poden impugnar. Però contra

l'acord de classificació crec que no hi ha lloc i el TCC ho desestimarà. Hem de ser prou hàbils per corregir els punts que no hem fet prou bé.

Vull dir que d'una manera o altra l'adjudicació definitiva sembla que es pot allargar.

Sé que són vasos comunicants, d'una banda pledejant i de l'altre demostrant com de bé s'està executant l'actual contracte. Encara que ara ens donin la raó, sembla clar que quan s'adjudiqui hi tornarà a haver recurs i ara els serveis tècnics treballen en els punts dèbils que les licitadores han al·legat.

El problema de les escombraries a Figueres ve de lluny...

L'actual contracte neix sense equilibri entre les dues parts. El contracte era de 15 anys, era un contracte totalment oneros. Jo no tinc mania al senyor Casellas del PSC, però ell ho veu de color de rosa tot, quan érem parella de fet, i quan ens vam separar era tot molt dolent. No hi ha una explicació lògica amb el canvi de criteri. El divendres abans del trencament del pacte ho veia bé, i el dilluns, amb el pacte trencat, ja no comptàvem amb ell. Vull dir que les decisions han d'estar fonamentades en qüestions tècniques i no de visceralitat. Si ho haguéssim fet quan ho havíem de fer ara tindríem Figueres més neta i amb un nou contracte.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 24-11-2018, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1508817-no-vull-viure-en-un-estat-de-crispacio-permanent.html>